

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

JÁNA MAZÁKA,

predstavljeni 12. aprila 2011(1)

Združeni zadevi C-180/10 in C-181/10

Jarosław Saby

proti

Minister Finansów (C-180/10)

in

Emilian Kuś

Halina Jeziorska-Kuś

proti

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

(Predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ju je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska))

„Davek na dodano vrednost – Davčni zavezanec – Gospodarska dejavnost – Prodaja zemljišč, ki je bilo pridobljeno kot kmetijsko zemljišče in nato preoblikovano v gradbeno zemljišče“

1. Ali je treba osebo, ki postopno prodaja parcele, ki so bile prvotno del zemljišč, ki je bilo za potrebe dejavnosti kmetijskega gospodarstva pridobljeno kot kmetijsko zemljišče, katerega namembnost je bila kasneje v lokalnem prostorskem načrtu spremenjena s prekvalifikacijo v zemljišče za gradnjo poizniških stanovanj ali poslovno-stanovanjsko gradnjo, obravnavati kot davčnega zavezanca za davek na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV)?
2. Odgovor na navedeno vprašanje je pomemben za J. Sabyja (tožejo stranko v postopku v glavni stvari v zadevi C-180/10) ter za E. Kuśa in H. Jeziorsko-Kuś (tožeji stranki v postopku v glavni stvari v zadevi C-181/10), ki so pri pristojnih davčnih organih zaprosili za zavezujočo informacijo v zvezi z obveznostjo plačila DDV pri prodaji zemljišč.
3. J. Saby je postopno prodajal parcele, ki so bile del zemljišč, pridobljenega leta 1996. Takrat je bilo navedeno zemljišče v prostorskem načrtu opredeljeno kot kmetijsko zemljišče. J. Saby, ki kot fizična oseba ni opravljal gospodarske dejavnosti, naj bi ga pridobil z namenom opravljati kmetijsko dejavnost, ki naj bi jo opravljal od leta 1996 do leta 1998. Leta 1997, po spremembi prostorskega načrta, je bilo navedeno zemljišče prekvalificirano v zemljišče,

namenjeno za gradnjo po?itniških stanovanj. Leta 1999 je J. S?aby zemljiš?e razdelil na 64 parcel in jih za?el prodajati. Prva parcela je bila prodana leta 2000.

4. V primeru E. Ku?a in H. Jeziorske-Ku? so bile parcele, ki so bile del njunega kmetijskega gospodarstva, prodane postopno. Natan?neje, leta 2004 sta prodala trinajst parcel, od tega devet pred 1. majem 2004, leta 2005 štirinajst parcel in leta 2006 dvajset parcel. E. Ku? in H. Jeziorska-Ku? sta svoje kmetijsko gospodarstvo pridobila kot kmetijsko zemljiš?e brez dovoljenja za gradnjo in sta to zemljiš?e uporabljala za potrebe kmetijske dejavnosti. Na tej podlagi sta se prijavila kot zavezanca za DDV, za katera se uporabi pavšalna ureditev, po tem, ko sta leta 2004 prejela zavezujo?o informacijo dav?ne uprave v zvezi s tem. Po spremembi lokalnega prostorskega na?rta je bil del kmetijskega zemljiš?a namenjen poslovno-stanovanjski gradnji.

5. V obeh primerih so pristojni dav?ni organi sklenili, da je bila prodaja navedenih zemljiš? predmet obdav?itve z DDV. J. S?aby ter E. Ku? in H. Jeziorska-Ku? so to razlago izpodbijali in vložili tožbo pri upravnemu sodiš?u.

6. Naczelny S?d Administracyjny (vrhovno upravno sodiš?e) (Poljska) je v okviru kasacijske pritožbe zoper sodbi upravnih sodiš? Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo tri vprašanja, pri ?emer se eno nanaša na J. S?abyja, drugi dve pa na E. Ku?a in H. Jeziorsko-Ku?.

7. Vprašanje v okviru spora med J. S?abyjem in Minister Finansów (minister za finance) (zadeva C-180/10) je:

„Ali je fizi?na oseba – ki je na zemljiš?u opravljala kmetijsko dejavnost, nato pa jo je zaradi spremembe v prostorskem na?rtu, ki je nastala iz razlogov, neodvisnih od volje te osebe, prenehala opravljati in je premoženje prekvalificirala v zasebno premoženje, ga razdelila na manjše parcele (zemljiš?a, namenjena gradnji po?itniških stanovanj) in za?ela z njihovo prodajo – iz tega naslova zavezanec za DDV na podlagi ?lena 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES(2) ter ?lena 4(1) in (2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS(3) in je zaradi opravljanja gospodarske dejavnosti zavezana za pla?ilo tega davka?“

8. Dve vprašanji, ki se postavljata v okviru spora med E. Ku?em in H. Jeziorsko-Ku? ter Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (direktor dav?nega urada v Varšavi) (zadeva C-181/10), sta:

„1. Ali se za kmeta pavšalista v smislu ?lena 295(1), to?ka 3, Direktive 2006/112, ki prodaja parcele, ki jih je najprej uporabljal za opravljanje kmetijske dejavnosti in ki so v skladu z ob?inskim prostorskim na?rtom namenjene poslovno-stanovanjski gradnji, ki pa jih je pridobil kot kmetijska zemljiš?a (oproš?ena DDV), uporabijo dolo?be ?lena 16 te direktive, v skladu s katerimi se za dobavo blaga, opravljeno za pla?ilo, šteje uporaba lastnih poslovnih sredstev s strani dav?nega zavezanca za zasebne namene ali za druge namene kot za namene njegove dejavnosti zgolj, ?e je bila za to blago odobrena pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV?“

2. Ali se kmet pavšalist v smislu ?lena 295(1), to?ka 3, Direktive 2006/112, ki prodaja parcele, ki jih je najprej uporabljal za opravljanje kmetijske dejavnosti in ki so v skladu z ob?inskim prostorskim na?rtom namenjene poslovno-stanovanjski gradnji, ki pa jih je pridobil kot kmetijska zemljiš?a (oproš?ena DDV), šteje za dav?nega zavezanca, ki je dolžan iz naslova te prodaje obra?unati DDV po na?elih splošne ureditve?“

Pravni okvir

Direktiva 2006/112 (4)

9. V skladu s členom 2(1)(a) Direktive 2006/112(5) so predmet DDV dobave blaga, ki jih davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države članice za plačilo.

10. Člen 9(1) Direktive 2006/112(6) določa:

„Davčni zavezanec‘ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

„Ekonomska dejavnost‘ je vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi ter dejavnostmi samostojnih poklicev. Za ekonomsko dejavnost se šteje predvsem izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.“

11. Člen 16, prvi odstavek, Direktive 2006/112 določa:

„Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje uporaba blaga, s strani davčnega zavezanca, ki je del njegovih poslovnih sredstev in jo nameni za njegovo zasebno rabo ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih, brezplačno odtujitev ali splošneje uporaba blaga za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, če je za to blago ali sestavine tega blaga bila dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV.“

12. Člen 296(1) Direktive 2006/112 določa:

„Če bi kmetom uporaba splošne ureditve DDV ali posebne ureditve iz poglavja 1 povzročila težave, lahko države članice zanje uporabijo pavšalno ureditev za nadomestitev DDV, obračunanega pri nakupih blaga in storitev, ki jih opravijo kmetje pavšalisti v skladu s tem poglavjem.“

Nacionalna zakonodaja

13. Člen 15 zakona z dne 11. marca 2004 o davku na blago in storitve (v nadaljevanju: zakon o DDV) določa:

„1. Davčni zavezanci so pravne osebe, organizacijske enote brez statusa pravne osebe ter fizične osebe, ki neodvisno opravlja gospodarsko dejavnost iz odstavka 2 ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Gospodarska dejavnost obsega vsako dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, vključno z dejavnostjo pridobivanja naravnih virov ter kmetijsko in samostojno poklicno dejavnostjo, tudi takrat, če je bila dejavnost opravljena zgolj enkrat in v okoliščinah, ki kažejo na namen ponavljajočega se opravljanja dejavnosti. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

[...]“

14. Člen 43 zakona o DDV določa:

„1. Davka so oproščeni:

[...]

3. dobava kmetijskih proizvodov, ki je rezultat kmetijske dejavnosti, ki jo opravlja kmet pavšalist, ter opravljanje kmetijskih storitev s strani kmeta pavšalista;

[...]

9. prodaja nepozidanih zemljišč, z izjemo gradbenih zemljišč in zemljišč, namenjenih gradnji.

[...]“

Presoja

Vprašanje za predhodno odločanje v zadevi C-180/10

15. Predložitveno sodišče s tem vprašanjem želi izvedeti, ali se opredelitev pojma „davčni zavezanec“ iz člena 9(1) Direktive 2006/112 nanaša tudi na osebo, kot je J. Saby, ki je od leta 2000(7) postopno prodala 64 parcel, ki so v skladu s prostorskim načrtom namenjene gradnji počitniških stanovanj.

16. Dejansko stanje v primeru J. Sabyja je tako:

- J. Saby je zadevno zemljišče pridobil leta 1996 kot kmetijsko zemljišče;
- od leta 1996 do leta 1998 se je na tem zemljišču dejansko opravljala kmetijska dejavnost;
- leta 1997 je bilo zadevno zemljišče po spremembi prostorskega načrta prekvalificirano v zemljišče, namenjeno gradnji počitniških stanovanj;
- leta 1999 je J. Saby po prenehanju opravljanja kmetijske dejavnosti na navedenem zemljišču in po prekvalifikaciji tega zemljišča v zasebno premoženje zemljišče razdelil na 64 parcel in prišel s prodajo.

17. Ob upoštevanju, da člen 9(1) Direktive 2006/112 opredeljuje pojem davčnega zavezanca glede na njegovo gospodarsko dejavnost, ali, povedano drugače, izvajanje take dejavnosti opredeljuje davčnega zavezanca(8), je za odgovor na postavljeno vprašanje ključno vedeti, ali postopna prodaja gradbenih parcel pomeni gospodarsko dejavnost.

18. Pojem „gospodarska dejavnost“ je v členu 9(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 opredeljen kot vsaka dejavnost proizvajalcev, trgovcev ali oseb, ki opravljajo storitve, in zlasti kot izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka. Ta koncept „izkoriščanja“ se v skladu z zahtevami načela nevtralnosti skupnega sistema DDV nanaša na vse te transakcije, ne glede na njihovo pravno obliko.(9)

19. Menim, da ni sporno, da prodaja gradbenega zemljišča pomeni enega od načinov izkoriščanja takega premoženja v stvareh(10), zlasti če upoštevamo, da prodaja gradbenega zemljišča kot dobava blaga, opravljena za plačilo, pomeni eno izmed transakcij, za katero se obračuna DDV v smislu člena 2(1)(a) Direktive 2006/112 v povezavi z njenim členom 14(1).

20. Ugotoviti je torej treba, ali je bila postopna prodaja parcel opravljena z namenom trajnega doseganja dohodka.

21. V zvezi s tem ne smemo pozabiti, da je vprašanje, ali je bila zadevna dejavnost opravljena z namenom trajnega doseganja dohodka, dejansko vprašanje, ki ga mora obravnavati predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin primera.(11) Glede objektivne značilnosti obsega pojmov davčni zavezanec in gospodarska dejavnost v okviru te presoje cilji in rezultati zadevne dejavnosti niso pomembni.(12)

22. Sodišče je že v zadevi, v kateri je bila sprejeta sodba van Tiem(13), preučilo vprašanje, ali

je bilo izkoriš?anje premoženja opravljeno z namenom trajnega doseganja dohodka. V tej sodbi je Sodiš?e ugotovilo, da je treba izkoriš?anje premoženja s podelitvijo stavbne pravice šteti za opravljeno z namenom trajnega doseganja dohodka, tudi ?e je bila navedena podelitev ?asovno omejena.

23. V obravnavanem primeru izkoriš?anje premoženja pomeni postopno prodajo 64 gradbenih parcel, ki so sprva tvorile kmetijsko zemljiš?e. Iz predložitvene odlo?be izhaja, da je lastnik zemljiš?a razdelil premoženje z namenom njegove postopne prodaje v obliki parcel.

24. Menim, da je že na podlagi tega dejstva, namre? delitve zemljiš?a na parcele pred prodajo, mogo?e sklepati, da je lastnik navedenega zemljiš?a ravnal z namenom opraviti ponavljajo?e se prodaje zadevnih parcel in tako pridobiti trajni dohodek. Ta sklep ne temelji na obsegu prodaje parcel, ampak na ponavljajo?i se naravi teh transakcij.

25. Ta sklep je veljaven neodvisno od vprašanja, ali je lastnik zemljiš?a slednje pridobil z namenom ponovne prodaje. ?e bi sprejeli argument J. S?abyja, ki ga je tudi upoštevalo nacionalno sodiš?e prve stopnje, da je bilo v obravnavanem primeru bistveno, da zemljiš?e, ki je bilo prodano postopno, ni bilo pridobljeno z namenom ponovne prodaje, bi to v kon?ni fazi povzro?ilo dvom o na?elu nevtralnosti skupnega sistema DDV, ki nasprotuje temu, da se gospodarski subjekti, ki opravljajo enake transakcije, glede pla?ila DDV obravnavajo razli?no.(14) Kot je namre? pravilno navedla Republika Poljska, se prodaje gradbenih parcel, ki jih opravi oseba, ki je navedene parcele pridobila kot kmetijsko zemljiš?e z namenom na njih opravljati kmetijsko dejavnost, ne razlikujejo od izvedb transakcij, ki jih opravi oseba, ki je pridobila kmetijsko zemljiš?e z namenom, da ga po spremembi prostorskega na?rta ponovno prodaja.

26. Ugotoviti je torej treba, da namen kupca, ko je kupoval zemljiš?e, ki ga je pozneje razdelil, preden ga je postopno prodal, ne vpliva na opredelitev navedenih prodaj kot gospodarskih dejavnosti v smislu ?lena 9(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112.

27. Ob upoštevanju, da je predložitveno sodiš?e v postavljenem vprašanju poudarilo dejstvo, da je bilo zadevno zemljiš?e pred prodajo prekvalificirano v zasebno premoženje v razmerju do kmetijske dejavnosti, ki jo je opravljal lastnik navedenega zemljiš?a, je treba še raziskati, ali je J. S?aby opravil postopno prodajo navedenega zemljiš?a v obliki parcel za zasebne namene. Kot namre? izhaja iz sodne prakse dav?ni zavezanec, ki je opravil zasebno transakcijo, ne ravna kot dav?ni zavezanec, zato taka transakcija ni predmet DDV.(15)

28. Vsekakor je res, da v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe Armbrecht(16), kadar zavezanec za DDV proda premoženje, za katero se je odlo?il, da ne bo del njegovega podjetja, ampak ga bo obdržal za zasebno rabo, glede prodaje tega dela ne ravna kot dav?ni zavezanec. Zato taka transakcija ni predmet DDV.

29. Vendar je treba poudariti, da taka delitev premoženja nastopi glede dejavnosti, za katere je oseba obravnavana kot zavezanec za DDV.

30. J. S?aby pa je v obravnavanem primeru kvalificiral zemljiš?e, ki je predmet postopne prodaje v obliki parcel, kot zasebno premoženje v razmerju do svoje kmetijske dejavnosti. Vendar je J. S?aby obravnavan kot zavezanec za DDV ne na podlagi svoje kmetijske dejavnosti, ampak na podlagi dejavnosti postopne prodaje parcel.

31. Zato argument, da je J. S?aby prodano premoženje kvalificiral kot zasebno premoženje, v obravnavanem primeru ni pomemben.

32. ?e povzamem, za presojo, ali je oseba zavezanec za DDV v smislu ?lena 9(1) Direktive

2006/112, mora nacionalno sodišče presoditi, ali se izkoriščanje zadevnega premoženja s postopno prodajo izvaja z namenom trajnega doseganja dohodka ob upoštevanju vseh okoliščin primera, zlasti indicev o namenu ponavljajočega se opravljanja teh transakcij. V zvezi s tem ni pomembno dejstvo, da je bilo zadevno premoženje pridobljeno z namenom prodaje ali da je lastnik zadevno premoženje kvalificiral kot zasebno premoženje v razmerju do dejavnosti, ki se razlikuje od tiste, na podlagi katere se oseba šteje za zavezanca za DDV.

Vprašnji za predhodno odločanje v zadevi C-181/10

33. Menim, da je glede na povezavo med postavljenim vprašanjem v zadevi C-180/10 in drugim postavljenim vprašanjem v zadevi C-181/10 treba spremeniti vrstni red vprašanj.

Drugo vprašanje

34. Predložitveno sodišče želi s tem vprašanjem izvedeti, enako kot v zadevi C-180/10, ali je treba E. Kuř in H. Jeziorsko-Kuř obravnavati kot zavezanca za DDV glede 47 prodaj parcel med letoma 2004 in 2006.

35. E. Kuř in H. Jeziorska-Kuř sta tako kot J. Šaby prodala parcele, ki sta jih najprej pridobila kot kmetijsko zemljišče. Zadevno zemljišče sta tudi po spremembi prostorskega načrta, s katero je prišlo do prekvalifikacije parcel v zemljišča za poslovno-stanovanjsko gradnjo, uporabljala za kmetovanje. Drugače kot J. Šaby sta se prijavila kot zavezanca za DDV, za katera se uporabi pavšalna ureditev na podlagi njune kmetijske dejavnosti.

36. Ob upoštevanju odgovora v zadevi C-180/10 mora tudi v obravnavani zadevi nacionalno sodišče presoditi, ali se izkoriščanje zadevnega premoženja s postopno prodajo izvaja z namenom trajnega doseganja dohodka ob upoštevanju vseh okoliščin primera, zlasti indicev o namenu ponavljajočega se opravljanja teh transakcij.

37. Poleg tega je treba poudariti, da argument, ki ga navajata E. Kuř in H. Jeziorska-Kuř, da v prihodnosti nimata nobenega namena nadaljevati prodajo parcel, ni pomemben.

38. Če bi nacionalno sodišče v okviru svoje presoje ugotovilo, da so bile zadevne prodaje opravljene z namenom trajnega doseganja dohodka, bi bila E. Kuř in H. Jeziorska-Kuř zavezanca za DDV ne le na podlagi njune kmetijske dejavnosti, ampak tudi na podlagi samih navedenih transakcij.

39. V takem primeru bi bila E. Kuř in H. Jeziorska-Kuř zavezanca za DDV za prodajne transakcije parcel, povezanih s kmetijskim premoženjem po splošni ureditvi, čeprav imata status kmetov, za katere se uporabi pavšalna ureditev, določena v poglavju II naslova XII Direktive 2006/112. Ta sklep je podkrepjen s sodno prakso Sodišča, v skladu s katero se za transakcije, ki ne pomenijo dobave kmetijskih proizvodov in ponujanja kmetijskih storitev, ki jih opravi kmet pavšalist v okviru kmetijskega gospodarstva, uporablja splošna ureditev iz Direktive 2006/112.(17)

Prvo vprašanje

40. Predložitveno sodišče želi s tem vprašanjem izvedeti, ali je člen 16 Direktive 2006/112 – v skladu s katerim se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, šteje uporaba blaga, s strani davčnega zavezanca, ki je del njegovih poslovnih sredstev in jo nameni za svojo zasebno rabo ali za zasebno rabo svojih zaposlenih, brezplačna odtujitev ali splošneje uporaba blaga za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, če je za to blago ali sestavine tega blaga bila dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV – uporabljen za kmeta pavšalista v smislu člena 295(1), točka 3, Direktive 2006/112, ki prodaja parcele, ki jih je najprej uporabljal za opravljanje

kmetijske dejavnosti in ki so v skladu z ob?inskim prostorskim na?rtom namenjene poslovno-stanovanjski gradnji, ki pa jih je pridobil kot kmetijska zemljiš?a (oproš?ena DDV).

41. V zvezi s tem menim, da se ?len 16 Direktive 2006/112 ne uporablja za transakcije, ki sta jih opravila E. Ku? in H. Jeziorska-Ku? in ki se nanašajo na postopno prodajo parcel, ki tvorijo njuno kmetijsko premoženje.

42. Kot je Evropska komisija pravilno poudarila v pisnih stališ?ih, kadar se za dele kmetijskega premoženja, ki so sestavni del kmetijskega gospodarstva kmeta pavšalista, spremeni namen in se ve? ne uporabljajo za kmetijsko proizvodnjo, da bi se jih postopno prodalo, gre še naprej za izkoriš?anje premoženja, ki je del poslovnih sredstev zadevnega dav?nega zavezanca, zaradi gospodarskih ciljev. Zato ne gre za premoženje, ki ga dav?ni zavezanec izkoriš?a za zasebne potrebe ali druge namene kot namene njegove gospodarske dejavnosti, kot to zahteva ?len 16 navedene direktive.

Predlog

43. Ob upoštevanju zgoraj navedenega Sodiš?u predlagam, naj na vprašanja za predhodno odlo?anje, ki jih je postavilo Naczelny S?d Administracyjny, odgovori tako:

1. Za presojo, ali je oseba zavezanec za davek na dodano vrednost v smislu ?lena 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, mora nacionalno sodiš?e presoditi, ali se izkoriš?anje zadevnega premoženja s postopno prodajo izvaja z namenom trajnega doseganja dohodka ob upoštevanju vseh okoliš?in primera, zlasti indecev o namenu ponavljajo?ega se opravljanja teh transakcij. V zvezi s tem ni pomembno dejstvo, da zadevno premoženje ni bilo pridobljeno z namenom prodaje ali da je lastnik zadevno premoženje kvalificiral kot zasebno premoženje za opravljanje dejavnosti, ki se razlikuje od tiste, na podlagi katere se oseba šteje za zavezanca za DDV.

2. Oseba je zavezanec za davek na dodano vrednost za prodaje parcel, povezanih s kmetijskim premoženjem, po splošni ureditvi, ?eprav ima status kmeta, za katerega se uporabi pavšalna ureditev, dolo?ena v poglavju II naslova XII Direktive 2006/112.

3. ?len 16 Direktive 2006/112 se ne uporabi za kmeta pavšalista v smislu ?lena 295 navedene direktive, ki postopno proda parcele, namenjene poslovno-stanovanjski gradnji, ki so bile oblikovane z delitvijo kmetijskega premoženja.

1 – Jezik izvirnika: francoš?ina.

2 – Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

3 – Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L 145, str. 1, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

4 – Glede na ?as dejanskega stanja iz zadeve C-180/10 sta bila uporabljivi tako Šesta direktiva kot Direktiva 2006/112, ki je Šesto direktivo razveljavila in nadomestila s 1. januarjem 2007. Za namene teh sklepnih predlogov se sklicujem le na ustrezne dolo?be Direktive 2006/112, ker so navedene dolo?be vsebinsko enake dolo?bam Šeste direktive.

5 – Ta dolo?ba ustreza ?lenu 2, to?ka 1, Šeste direktive.

6 – Ta določba ustreza členu 4 (1) in (2) Šeste direktive.

7 – V zvezi s tem je treba pripomniti, da izhajam iz predpostavke, da je prodaja parcel potekala tudi po 1. maju 2004, čeprav to v predložitveni odločbi ni izrecno navedeno. Če to ne bi bilo res, Sodišče ne bi moglo odgovoriti na predloženo vprašanje.

8 – Glej po analogiji sodbo z dne 3. marca 2005 v zadevi Fini H (C-32/03, ZOdl., str. I-1599, točka 19).

9 – Sodbe z dne 21. aprila 2005 v zadevi HE (C-25/03, ZOdl., str. I-3123, točka 39); z dne 26. junija 2007 v zadevi Hutchison 3G in drugi (C-369/04, ZOdl., str. I-5247, točka 32) in z dne 6. oktobra 2009 v zadevi SPÖ Landesorganisation Kärnten (C-267/08, ZOdl., str. I-9781, točka 20).

10 – Sodišče je že razsodilo, da je izkoriščanje premoženja v stvareh na primer oddaja premoženja v stvareh (sodba z dne 26. septembra 1996 v zadevi Enkler, C-230/94, Recueil, str. I-4517, točka 21) ali podelitev stavbne pravice na nepremičnini, ki jo lastnik premoženja podeli tretji osebi (sodba z dne 4. decembra 1990 v zadevi van Tiem, C-186/89, Recueil, str. I-4363, točka 19). Nasprotno, dejavnost izdaje dovoljenj gospodarskim subjektom za izkoriščanje pravic uporabe in posledično za ponujanje storitev na trgu mobilnih telekomunikacij za plačilo ne pomeni izkoriščanja premoženja v stvareh (sodba z dne 26. junija 2007 v zadevi T-Mobile Austria in drugi, C-284/04, ZOdl., str. I-5189, točka 44). Enako velja za dejavnosti zagotavljanja stikov z javnostmi, obveščanja, organiziranja strankarskih prireditev, dobavljanja reklamnega gradiva lokalnim organizacijam ter tudi organiziranja in prirejanja vsakoletnega plesa (v opombi 9 navedena sodba SPÖ Landesorganisation Kärnten, točki 18 in 21).

11 – Glej v tem smislu v opombi 10 navedeno sodbo Enkler (točki 24 in 30).

12 – Glej v tem smislu sodbo z dne 21. februarja 2006 v zadevi University of Huddersfield (C-223/03, ZOdl., str. I-1751, točka 47) in v opombi 10 navedeno sodbo T-Mobile Austria in drugi (točka 35).

13 – Navedena v opombi 10.

14 – Sodba z dne 16. septembra 2008 v zadevi Isle of Wight Council in drugi (C-288/07, ZOdl., str. I-7203, točka 42).

15 – Sodbi z dne 4. oktobra 1995 v zadevi Armbrrecht (C-291/92, Recueil, str. 2775, točki 16 in 17) in z dne 8. marca 2001 v zadevi Bakcsi (C-415/98, Recueil, str. I-1831, točka 24).

16 – Navedena v opombi 15.

17 – Glej v tem smislu sodbi z dne 15. julija 2004 v zadevi Harbs (C-321/02, ZOdl., str. I-7101, točki 31 in 36) in z dne 26. maja 2005 v zadevi Stadt Sundern (C-43/04, ZOdl., str. I-4491, točka 20).